

2016. III. szám (szeptember 28.)

(Kettétört)Iskola

„Ne hagyjátok a templomot,

A templomot s az iskolát!” - Reményik Sándor: *Templom és iskola* (1925)

Nem hallgattunk a figyelmeztető szóra, hagytuk. Pontosabban nem hagytuk, csak csúnyán megvezettek. Visszaállamosítjuk, hogy mentsük meg a falusi kisiskolákat – hangzott a mézesmadzag. Három év figyelemelterelés, és kezdődhet a fokozatos felszámolás. Először menjen a felső, a többi már magától is menni fog...

Régen ez nem így volt, 1966-ban az állam még épített: „Szóval: hol is van ez az Erdőkürt? ... Őszől másként lesz minden! Az új iskola tető alá fogja a háromfelé száműzötteket. És kevesebbet kell kerékpározniuk a nevelőknek! Félmillió forint... Nagy pénz! Hozzávetőleg ennyibe került az új iskola. Emeletes. És tornaszoba is van benne. Nem elírás: tornaszoba, és nem tornaterem. Parányi, néhány méteres csupán, de bordásfal, mászórúd, kötel jut bele. A kampók már a falban várják a szeptembert és a gyerekeket.” (Nők Lapja, 1966. május 28. – XVIII. évf. 22. szám – Joó Katalin) Ötven éven keresztül sikerült a nyolc osztályt megőrizni.

A címer még fenn van a falon, az iskolatábla még látható a bejáratnál, de már nem sokáig. Az iskola a vanyarci Veres Pálné Általános Iskola erdőkürti tagiskolája lett. Huszonöt tanuló és két tanító néni maradt. Hat elsős van, három erdőkürti, három kállói. Lettek volna többen, de a feldarabolás miatt inkább máshová vitték a gyerekeket. A felsősök szétszéledtek, egy sem Vanyarcra.

Az összes iskolához kapcsolódó munka – amit eddig hatan végeztek – a két tanító néni nyakába szakadt. Az ügyeletek, az ünnepek szervezése, a falusi fellépések, a hulladékgyűjtés megszervezése, és még lehetne sorolni. A délutáni tanulószobához kapnak külső segítséget Boda tanító bácsitól, az iskolatitkár és a takarító néni is besegít, amiben tud, de a munka dandárja a két pedagógusra marad. Vegyük például a hulladékgyűjtést! Kénytelenek szervezni, ha azt akarják, hogy ez a pár gyerek az iskolaudvarnál messzebbre is ki-rándulhasson.

Szükség van hulladékgyűjtésre, miközben pazarlóan gazdagok vagyunk... Tanítási idő alatt üres tanterem, a székek a padokra felrakva, a tábla tisztára törölve, a falak mentén dobozokban tárolnak valamit. Egy másik tanteremben a padok és a székek egymásra rakva, a terem közepén pingpongasztal. Ez legalább hasznosul. Az egy éve pályázaton nyert vadonatúj számítógépek a III-IV. osztály termében állnak gondosan letakarva, hogy ne porosodjanak.

A politika propagandatankja, szorosan mögötte zsoldosaival tarolva gázol mindenén át. Az út mentén két oldalt huhogók csak azt látják, milyen szépen lobog a feltűzött zászló, de nem veszik észre, vagy inkább nem akarják észrevenni, hogy a láncaltapok mit taposnak szét.

Szomorú tanterem (fotó: STY)

ÖNKORMÁNYZATI, FALUSI HÍREK

Palóc ízek fesztiválja (augusztus 13.)

Az időjárásra most kivételesen nem lehetett panasz. Nem volt nagy hőség, kellemes, napos idő volt. Ilyen kedvező körülmények sem serkentették nagyobb részvételre a főzésre vállalkozókat. Az idei falunapra már verseny sem lett meghirdetve. Esetleg az eleve kevés nevezés miatt? Ami biztos, hogy a központi konyha kezdett legkorábban, és ott volt a legszínesebb kínálat. Már 9 órára kisült a lángos, és készültek a sztrapacskához, a hűtőszekrény pedig zsúfolásig volt telve az előző napon előkészített disznótoros nyersanyagokkal. A terepen mindössze nyolc csapat volt, viszont szinte mind-egyik ételkülönlegességgel.

Az ételeken kívül bőven volt más is. Először is a hagyományosan mindig megrendezett sakk- és pingpongversenyek – sajnos ezek is egyre kevesebb résztvevővel. Reménykeltő viszont, hogy a versenyekbe egészen kiskorúak is bekapcsolódtak, nem is sikertelenül. Például Balázs Bende és Botond fiatal koruk ellenére az ifjúsági sakk második és harmadik helyezését érték el. Volt természetesen testfestészet, kézműves foglalkozási lehetőségek, sminktanácsadás, állampapír-kínálat, itt volt a Palóc Mentőcsoport a kötélsiklóval. Persze, voltak árusok, volt lovaglási lehetőség, légvár a kicsiknek, és bőséges kínálat sajtból. Végül, és nem utolsó sorban volt rengeteg vendég.

A színpadon 10 órakor kezdődött az élet. Elsőként a kicsik részesültek egy kis zenebonában, igen sok mozgással kombinálva. Magyar Rózsa előadása már a "nagy" közönségnek szólt. A színes dalok magukkal ragadták a közönséget, egyesek még táncra is perdültek.

A Holló Lovasklub a gyerekek lovagoltatásán túl most először bemutatót is tartott. Nyitásként a lovas polgárőrök felvonulását láthatta a közönség, utána díjlovas bemutató, díjlovaglás, majd lovastorna következett felnőtt- és gyerekelőadásban. A műsort szabad idomítású western bemutató zárta.

A nap kulturális műsorát a polgármester asszony nyitotta meg, és a blokk a 40 éves óvoda munkájának felidézésével kezdődött. A kis óvodások rövid verset adtak elő az ünnep kapcsán. Őket a 40 év óvodásai követték köszöntésükkel, akik bizony jócskán megtöltötték a színpadot, és számos közülük már javakorabeli felnőtté vált. Az óvoda korábbi és jelenlegi dolgozóit virággal és egy emléklappal köszöntötte az önkormányzat. Végezetül a 40 év rövid történetét Erzsébet óvó néni elevenítette fel. Az évfordulóhoz egy kiállítás is kapcsolódott, amely számtalan fotót mutatott be az óvoda életéből, láthatók voltak játékok, óvodai bútorok, ballagótarisznyák, óvodásrajzok és kézimunkák, valamint a 40 év alatt készült csoportképek.

Folytatásként az erdőkürti iskolások aerobik összeállítása, majd hangulatos tiroli tánca következett. Színvonalas volt az egyházas-dengelegi Táncoló Talpak táncscsoport műsora. Az együttes cinegés, rábaközi, sárközi és

kalocsai magyar néptáncokat adott elő nagyon profi, látványos módon. Fellépett az acsai Hajnalcsilag hagyományörző együttes, akik acsai lakodalmast mutattak be szlovák nyelven. Műsorukhoz a zenei aláfestést a Csibaj Banda szolgáltatta. A Zornica néptáncegyüttes előadásában dalokat hallhattunk, és táncokat láthattunk, mindvégig a Csibaj Banda zenéjével. Az acsaiakat Bohács István arany koszorús és arany cinege díjas előadóművész követte, aki munkatársnőjével magyar nótákat énekelt. A sötétség beálltával a Tűzfészek Tűzzsonglőr Társulat műsora szórakoztatta a közönséget, ezután hajnalig tartott a bál.

A Pávákör a Himnuszt énekli (fotó: STY)

Köszönetnyilvánítás

Erdőkürt Községi Önkormányzat Képviselő-testülete és Erdőkürt Szlovák Nemzetiségi Önkormányzat Képviselő-testülete nevében köszönjük mindenkinek, aki adományával vagy segítő munkájával hozzájárult a falunap eredményes lebonyolításához!

Szebenszkiné Palik Katalin polgármester és Havjár Zoltán elnök

Falutakarítás (szeptember 15.)

Szeptember 15-én Önkormányzatunk, valamint a Faluvédő, Szépítő és Fejlesztő Egyesület a Házat-Hazát Alapítvánnyal közösen jótékonyági szeretetnapot szervezett Erdőkürtön, melynek keretein belül falutakarításra vártuk a helybélieket és az Alapítvány önkénteseit.

Az égiek kegyesek voltak a szervezőkhöz, mivel napfényes reggelre ébredtünk, a „vénesszonyok nyara” tombolt Erdőkürtön. Kilenec órákor a művelődési ház udvarán gyülekeztünk, nagy örömeinkre sokan jöttek segíteni. A munkálatokhoz szükséges eszközöket és szerszámokat a szervezők biztosították, csak a munkakedvet és a vidámságot kellett hozni. A csapatok összeállítása és a reggeli (csak amúgy parasztosan: zsíroskenyér–tea–lilahagyma–paprika) elfogyasztása után szétosztásra kerültek a szerszámok, fűkaszák és fűnyírók, volt, aki a sajátját hozta. Mindenki elindult a helyszínekre, mivel a kalákamunka keretein belül a segítő kezek a település több területén is dolgoztak. Egyik önkéntes csoport a temető kaszálásán és takarításán szorgoskodott, a másik a Mária-kert, az emlékmű és a kemencés park területén ágyásokat gyomlált, rózsákat metszett, fűvet vágott, sőt átfestették a parkban levő padokat és játékokat. A harmadik csapat a futballpálya lelátóján egyengette a talajt. Nem szabad megfeledkezni azokról az önkéntesekről sem, akik a háttérben a „tábori konyhán” a csapat étkeztetéséről gondoskodtak, hiszen már kora reggel kenték a kenyereket, és pucolták a krumplit, készítették elő az ebédet.

Az Alapítvány képviselőivel, Lőrincz Kálmánnal és Máthé Gizellával érkezett Callmeyer László építész is, aki a majdan felépítendő családi házak tervezésében fog segíteni. A képviselőtestület által felajánlott telkek megtekintése után ők is bekapcsolódtak a közös munkába. A rendezvényen vendégünk volt többek között a Kállói Rendőrőrs vezetője, Buga László rendőr őrnagy úr is. Reményeink szerint a programunk segítséget jelenthet a szomszédos településen 2016. július 1-én felavatott Őrs állomástanácsának feltöltésében.

Délután két óra körül az elfáradt önkénteseket terített asztal és finom ebéd várta: paprikás krumpli és sütemény.

Három órára a művelődési ház nagytermében az Alapítvány a tevékenységéről szóló tájékoztató fórumra várt minden érdeklődőt. Alapító okiratuk értelmében rászoruló fiataloknak gyermekváró otthonokat építenének az önkormányzatokkal és a kormánnyal karöltve.

Erdőkürt képviselő-testülete régóta kapcsolatban áll a Házat-Hazát Alapítvánnyal, közös lakásépítési programot dolgozva ki településünkön. A program megvalósításához szükséges anyagi forrás lassan gyűlik, már több rendezvényen is részt vettünk támogatókat keresve. A program célja, hogy felhívja a figyelmet a kistelepülések, köztük Erdőkürt lélekszámának csökkenésére, és megoldást keresen a fiatalok helyben tartására.

Kellemes nap volt. Ismerősök, régi és új barátok, jókedvű emberek dolgoztak együtt. Müller Péter szavaival élve: „Igazi közösség csak ott jön létre, ahol az emberek rejtélyes módon szeretik egymást. Vagyis barátok. Minden érdeken, valláson, politikán, társadalmi helyzeten és világnézeten túl.”

Köszönöm mindenkinek, aki részt vett és hozzájárult, hogy segítségének, munkájának köszönhetően megszépült a település.

Szebenszkiné Palik Katalin

Az ifiről

„Nevetünk, beszélgetünk bibliai történetekről meg az élet dolgairól, játszunk, kikapcsolódunk, néha örömet szerzünk másoknak.”

*„Azért vagyok ifis, ... mert egyszerűen jó.
... mert sokat nevetünk.
... mert szeretek normális emberek között lenni.
... mert néha jobb vagyok egy jó beszélgetés után.
... mert szuper a csapat.
... mert nem szeretnék kimaradni belőle.”*

Eredetileg ifjúsági hittannak nevezik az olyan jellegű foglalkozásokat, amelyeken Erdőkürtön tíz fiatal vesz részt (11 és 18 év közöttiek) immár két éve. Mégsem pontos elnevezés ez, hiszen a legfontosabbat nem árulja el: a tagok számára közösséget jelent. Nem tagadom, hogy ez a legfőbb célom: együtt játszunk, szórakozzunk, beszélgessünk, vitázzunk, kiránduljunk – vagyis töltsük hasznosan az időt együtt, miközben észrevétlenül fontossá válnak a résztvevők egymás számára. Számon tartjuk és elfogadjuk egymást, közben pedig mindenki „beleadj a közösbe” azt, amivel gazdagítani tudja a többieket.

Közösségünk életének csúcspontja valószínűleg minden fiatal számára a nyári kirándulásunk volt. Vácott nyaraltunk, szállást az alsóvárosi plébánián kaptunk. A Duna menti tanösvény kalandos bejárása után számos kulturális program várt minket, vendéglátóink (Varga Lajos püspök atya és Kiss Dávid, újmisési papunk) külön idegenvezetést tartottak nekünk a püspöki palotában, a piarista templomban, illetve a székesegyházban. A nagy séták és a lelki programok mellett volt lehetőségünk strandolni is, pihenőidőben pedig a billiárdozás és a csocsóbajnokság hangjaitól zengett a szálláshelyünk.

A találkozásaink nem klasszikus hittanórák, bár a hitünk megalapozza a gondolkodás- és viselkedésmódunkat. Amivel tudunk, hozzájárulunk az erdőkürtiek jó közérzetéhez (pl. karácsonykor meglátogatjuk azokat, akik egészségi állapotuk miatt nem tudnak templomba menni, magunk készítette, kis ajándékkal és énekekkel kedveskedünk nekik) – így nemcsak múlik, de telik is az időnk, teljesebbé válik az életünk. Témáinkat leggyakrabban a Bibliából merítjük, sokszor sikerül felfedeznünk, mennyire a mindennapjainkról, a mi életünkről szólnak a réginek tűnő történetek.

A közösség ökumenikus: együtt imádkozik, énekel katolikus és evangélikus, de mindenkit szeretettel látunk magunk között, aki el tudja fogadni a keresztény értékrendet (általában szombatonként 17 és 19 óra között). Reméljük, picit ez a közösség is hozzájárul településünk megtartó erejéhez.

Kenyeres Anikó

Ünnepeljük együtt Erdőkürtön a
ZENE VILÁGNAPJÁT
2016. október 8-án (szombaton)
17 órai kezdettel
az iskolában!

A műsort követően kötetlen beszélgetésre lesz lehetőség tea és sütemény mellett, ehhez köszönettel elfogadunk egy-egy tányér süteményt.

A belépés díjtalan.

ZÖLDOLDAL

A szarvasbögésről

Erdőszéli idill (fotó: STY)

bika pedig ledörzsöli azt, fehérre és hegyessé feni az ágak végét. Gyakran mondják is, hogy úgy világítanak, mintha gyertyák égnének az agancson. Ezzel párhuzamosan átrendeződnek a csoportok, a bikák különválnak, elkezdik keresni a tehénrudlikat. Augusztusban itt-ott már lehet hallani bögést az erdőkben.

A bikák nem tartanak territóriumot, azaz nem őriznek egy bizonyos területet, inkább a tehénrudlit követik hűségesen, hangjukkal jelzik a többi bikának hollétüket, és hogy oda nem érdemes betolakodni, az a tehéncsoport az övék. A bikák hang alapján fel tudják mérni a másikat, de ha úgy ítélik meg, hogy az ellenfél legyőzhető, közelebb merészkednek. Ha két bika találkozik a hangpárbaj után, akkor következik a sétálgatás, ahol párhuzamosan járkálnak egymás mellett a másikat méregetve. Ilyenkor általában a kisebb testű, agancsú bika megfutamodik, ám ha azonos méretűek a bikák, olyan összecsapásnak lehetünk szemtanúi, ami ritkán adatik meg még erdőjáró embernek is. Olyan erők feszülnek egymásnak, amit mi, emberek el sem tudunk képzelni. Ha valaki egy párás, ködös hajnalon, amikor a nap még csak éppenhogy átszeli a fák levelei között, és ilyen összecsapást lát és hall, biztos, hogy borsózik a háta, és valami megfoghatatlan érzés keríti hatalmába. Vagy amikor nagyritkán 20-30 méterre sikerül megközelíteni egy bikát, ami ha elbőgi magát ilyen közelségből... Hát az leírhatatlan! Ha bika közelébe szeretnénk kerülni, mindig a „lányokat” kell figyelni, ők ugyanis szemfülesebbek, jobban figyelnek, mivel udvarlójukban tombol a tesztoszteron, nem is törődnek az utód-nemzéssel kívül semmivel. Viszont ha a tehének figyelmét sikerül kiejátszani, sokáig figyelhetjük a tarvadakat terelgető, bögő bikát.

A hangra visszatérve nem kell látnunk a bikát ahhoz, hogy tudjuk, mit csinál. Hang alapján meg lehet különböztetni idős és fiatal bikát is. Általában magasabb a fiatalok, mélyebb az idősebb bikák hangja. A kereső bika, amelyik még nem talált magának háremet, hosszú, elnyújtott, többször ismétlődő, vágyakozó hangot hallat. Az a bika, amelyik már teheneket „birtokol”, jelzi is azt a vetélytársnak. Ez leginkább egy hosszú, a végére felerősödő, élénk bögésfajta, ami mellett gyakran hallhatunk terelő hangokat is, melyek röhögésre is hasonlító, rövid, egymás utáni öh-öh-öh torokhangok. Ezzel szemben a pihenő bika halk, elnyújtott, lefele ívelő hangokat hallat, csak dörmög az orra alatt. A küzdelemre hívó bika hangja agresszív, több hangszínű, mélységű, hosszabb, rövidebb hangokból áll. Amikor pedig le is győzi vetélytársát, magabiztos, erőteljes, végén egy hosszú, mély bögéssel. Természetesen előfordulhat más viselkedés is, a tapasztalatok alapján azonban legtöbbször bízhatunk a hangjelzésekben.

Írásban, sajnos, nem tudom úgy visszaadni a hangokat, képeket és érzéseket, mint szeretném, de remélem, sikerült kis ízelítőt adnom a számomra és családom számára minden évben ünnepi időszaknak számító szarvasnászból.

ÉLETKÉPEK

Bemutatkozik a Polgárőrség Lovas Tagozata

A mai Erdőkürti Polgárőrség Lovas Tagozataként működő csoport 2005-ben alakult, mint a Holló Lovasklub.

A kezdeti időkben 2 lóval indult a munka, és 4-5 fős lovagolni vágyó, lelkes kis csapat kezdett kialakulni.

Az évek múlásával a létszám gyarapodott, így a loállományt is szükséges volt bővíteni. Hogy ezt meg tudtuk tenni, nagymértékben hozzájárult az önkormányzat azzal, hogy legelőterületet biztosított a lovak számára. A törvényi előírásokat betartva: bejelentett lótartó helyként, regisztrációs számmal ellátva, rendszeres orvosi felügyelet mellett tartjuk lovainkat. A jelenlegi állomány 11 lóból áll, ebből 6 ló teljesít járőrszolgálatot, a lótulajdonosok hozzájárulásával. A lovas polgárőrség 2013-ban indult 3 fő részvételével, mostanra már 6 fős felnőtt, és 3 fős ifi csapatunk van. Járőreink a rendőrségnek leadott havi járőrszolgálati beosztás alapján teljesítenek szolgálatot, ha szükséges, a rendőrséggel karöltve. A járőrszolgálat mellett a csapattagok az amatőr lovastorna csoportban is lelkesen közreműködnek.

A 2005-ös megalakulástól kezdődően elveinket nem adtuk fel, miszerint nem lovardaként működünk, hanem a lovaglás tanítása mellett nagy hangsúlyt fektetünk arra, hogy az érdeklődők megismerjék a lovak gondozását, a lovakkal való bánásmódot, a lovak lélektanát. Így egy mélyebb kapcsolat kialakítására törekszünk ló és lovasa között.

Aki szeretne lovagolni tanulni, és ezen elvek alapján közelebb kerülni a lovakhoz, szívesen látjuk a csapatban, abban a reményben, hogy esetleg ők is lovas polgárőrökké válnak.

Holló László

Lovas járőrözés (fotó: STY)

Miska bácsi 90 éves

Kapuszta Mihály Erdőkürtön született 1926. július 25-én. Itt ismerte meg feleségét, Csendes Máriát, akit 1948. október 28-án feleségül vett. Négy lányuk született.

A gépállomáson kezdett dolgozni a cséplőgépek javításánál. Mivel látták, hogy szorgalmas, elküldték autóvezetői tanfolyamra, vontatóvezető lett, majd Budapesten a szerelőipar vállalatnál dolgozott. Hazakerült Erdőkürtre, a gépállomáson anyagbeszerző lett Osztróczki Józsi bácsival. Közben szállította a konzervgyárba a zöldborsót, málnát, éjjelnappal lehetett rá számítani, akkor is, ha orvoshoz kellett valakit vinni éjjel. 1986-ban nyugdíjba ment, a gázcsere-

telepen dolgozott, és javította a falubeli gyermekek biciklijét, a kapákat, ásókat karban tartotta a dolgozók kúrtieknek.

2000-ben beteg lett, Irén lányához költözött Szilasligetre, mert ott közel volt a kistarcsai kórház. Felgyógyulása után ott maradt, beilleszkedett a faluba, mindenkivel elbeszélget, mikor a boltba megy zsömléért, apróságokért. Azóta is jó egészségben van, segít a befőzéseknél. Sok rejtvényt fejt.

Idén a 90. születésnapján is összejött a család, ami 45 főt jelent: 4 lánya vejeikkel (a fotón ők láthatók), 8 unokája párjaikkal, 10 dédunokája és a szomszédok köszöntötték.

Azért Kürtre is sokszor hazamegy lányához, Arankához, a temetőbe, és a testvéreit is évente sorra látogatja. Így telnek napjai.

Kapuszta Irén

Kedves Otthon!

Egyre növekvő honvágunk ellenére a még mindig megunhatatlan Tirolból jelentkezünk. Azért többes számban, mert húgom, Adri és barátnőm, Anett nevében is írok.

Az átlaghőmérséklet a hetekben megadta magát, s a tartós strandidő helyét a kellemesen hűvös, szeptemberi könnyedség vette át. Sokan kötelességünknek érezzük fellátogatni a hegyekbe – vagy a gyönyörű erdei utakon keresztül, vagy Apa kedvence, a hegyi felvonók segítségével. A túraútvonalak végén, esetleg közben, a magaslati vendéglőkbe, azaz Hüttékbe térve meríthetünk erőt a legkülönbélebb finomságok által. Nagy sláger a menüben a császármorzsa – más néven Kaiserschmarrn –, magát a bécsi szeletet pedig még a bécsiek sem tudják megenni. Személyes kedvencem a forrócsoki tejszínhabbal, mely egy hűvös, de izzasztó túra nehezén, azaz a hegymeneten való túljutást testesíti meg számomra.

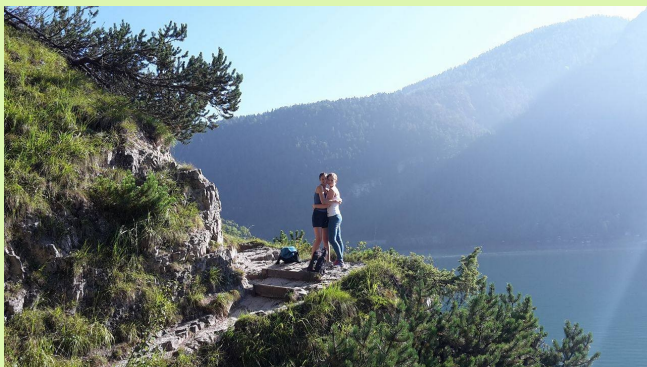
Gyenge próbálkozás a táj szépségét képekkel reprezentálni, ezért szavakkal nem is vesződnék. Nem csak a hegyek nyújtanak élményt, az itt elnyúló Achensee, a helyi tó megkerülése önmagában szép teljesítmény, 23 km-es útvonal, panorámával övezve. Néhány hete egy félmaratonnyi futóverseny helyszínéül szolgált. S ha már tó, akkor vízi sportok, a vitorlázás, sőt a vitorlás verseny (Regatta keretén belül) is helytálló. A nyugodtabb természetűek csónakjukba szállva hódíthatják meg a tavat, vagy ijeszthetik el a halakat, nekünk eddig leginkább elijesztenünk sikerült őket. A tó királynői és királyai az Achensee Schiffart (helyi hajótársaság) működtette monstrumszépségek, az élményhajók, melyek turisták hadait indítják útnak naponta, kellemes légkörben és felszolgálásban részesítve őket. A megint nyugtalanabb természetűek, akik a vizet megunva síkra lépnének, tandemugrással is kísérletezhetnek. Ezzel kapcsolatban még várnék, gyűjtöm az erőt, hogy később erről is bővebben írhasak. Ez a nyári szezon. Jöjjenek a képek!

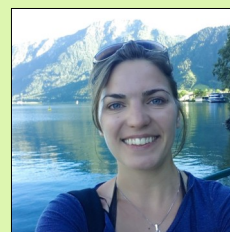
Mi hárman: Anett, Adrién és én

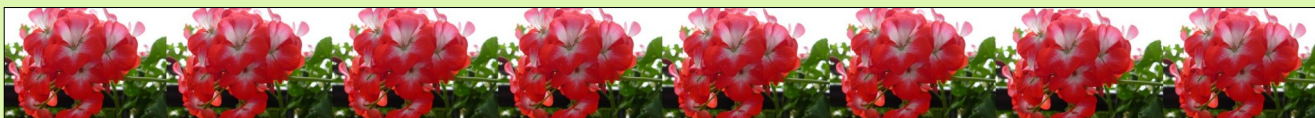
Lehetőségek tárháza (fotó: www.achensee.com)

A hegyekben

Üdvözlettel: Dudok Edit

Marika néni végleg nyugdíjba megy

Miután az állami nyugdíjazást követően a falu közösségi életében még további 8 évet töltött társadalmi munkával, Orgoványi Marika néni úgy határozott, hogy 2017. január 1-től véglegesen nyugdíjba vonul.

Ott volt az óvodában a nyitás pillanatától kezdve, és szakácsnőként eltöltött ott több mint 32 évet. 2008-ban úgy búcsúztatták, mint mindenki szakács nénijét, hiszen nap mint nap főzte a finom ebédeket a sok-sok gyereknek és a falu időseinek. De valójában csak ezután vált mindenki szakács nénijévé.

Mindenekelőtt továbbra is irányította a honismereti táborok, később nyári táborok háromszori étkeztetését legkevesebb 50, de volt úgy, hogy több mint 100 gyereknek. Csapatával ott volt minden falunapon, és biztosította a központi ellátást. Nem hiányozhatott egyik falusi rendezvényről sem, kezdve a családi napoktól, Szent Mihály napokon keresztül az iskolai gyereknapokig. Volt a repertoárban konferencia, lakodalom, disznóvágás, művelődési ház avatása, osztálytalálkozó, családi ünnepek, felsorolni is nehéz, mi minden.

Kemence átadás 2011 (fotó: STY)

Ételminta a 2009. évi vanyarci haluskafesztiválon (fotó: STY)

Hány éve már annak, hogy a tombolasorsolások áhított fődjé Marika néni fatörzstortája volt, akár sport-, akár farangi bálon. És ment a csapattal a falun kívülre, ha kellett, böllerversenyre, ha kellett, Almavirág-fesztiválra. 2007 óta – a 2010. évet kivéve – minden évben főzött a vanyarci haluskafőző versenyen, 2008-tól úgy mint az Együtt Erdőkürtért Baráti Kör csapatának vezetője. Egészen biztos, számtalan dolog kimaradt a felsorolásból, de az eddigiekből is látszik, most már megérdemelt a nyugodtabb életvitel!

Köszönjük, hogy ennyi éven át szolgálta a falu közösséget. Jó pihenést, Marika néni!

STY

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elhalálozott:

Kreszta Jánosné (Pintér Sára) 1939.03.23. – 2016.08.17.

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felélős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 225 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurtfaluvedo.hu